

ZAMYŠLENÍ O 1. NEDĚLI POSTNÍ 21.02.2021

První neděle postní je druhým větším dnem v postní době. Vše začíná ve středu Popeleční, která je zahajovacím dnem celého postního období. Tam je především řeč o půstu, popelu a významu celého následného období postu. Dnes, první neděle postní, už jsme, nebo bychom měli být, vcelku v obraze, co se týká postních úmyslů a nálady. Samozřejmě, je to dost zásadně odvislé od našeho věku, zdravotního stavu a především praktikování daru víry, který nám byl svěřen. Každý postní den je příležitostí k odpovědi na dennodenní Boží spoluúčast v našem životě. Ano, od našeho křtu je to každý den, ale doba postní je dobou k tomu obzvlášť příhodnou. Každý postní den bychom se mohli zamyslet nad jedním z mnoha našich nedostatků, o kterých víme a se kterým chceme něco dělat. I církev nám pomáhá výběrem denních biblických textů, abychom věděli, že v tom nejsme sami. Že už to tady je od nepaměti. Ale konec úvodu, pojďme konkrétně k dnešku – první postní neděle.

První čtení je o snaze Boha pomoci lidem. Jaké pomoci? Proč? Deset generací žilo na Zemi od Adama do Noa. Země byla úrodná, lidé neznali nemoc, žili bez obtíží a zapomněli na svého Stvořitele. Jak je psáno „propadli modloslužbě, vraždili, kradli a nedělali vůbec to, co měli. Co píše Tóra? „Celá země se zkazila a naplnila se násilím. Všechno stvoření sešlo ze své cesty. Byly porušeny všechny příkazy, které Bůh lidstvu dal. Proto se Bůh rozhodl lidstvo zničit a s ním celý svět = potopa světa.“ Ano, právě to všechno předcházelo dnešnímu prvnímu čtení. Potom však následuje smlouva s celým lidským stvořením, že k podobné katastrofě už nikdy nedojde. Co nám to vlastně říká dnes, ve třetím tisíciletí? Určitě ne to, že „jsme za vodou“, že bude všechno už jen OK. Nakonec právě probíhající světová epidemie ukazuje, že to OK není. Ale právě na COVIDu si můžeme jasně ukázat, že život bez dodržování základních pravidel může být ohrožen. A to je hlavní. Bůh nebude myslet, mluvit a jednat za nás. Věřím, že nám stále chce pomáhat, pokud o Něj budeme stát a právě s Jeho pomocí budeme také hledat řešení problémů, které máme, které uznáme, které tu zkrátka jsou.

Dnešní evangelium, kromě jiného, mluví o tématu pokušení. Víme, že toto téma je dost jasné a s jistotou můžeme říct, týkající se každého z nás. Kdo může říct, že nikdy nezažil pokušení, které může být morální, ekonomické, vypočítavé nebo jakékoliv jiné. Tady není hlavní, zda jsme tomu či onomu pokušení podleli. To je věc jen a jen každého z nás. Rozhodující je, jak jsme s tou záležitostí naložili, jinými slovy, co následovalo? Konkrétně: Bible už později nikde neuvádí, že by Ježíš Kristus nějak koketoval se Satanem. On mu totiž na poušti dává trojí jasnou odpověď na jeho pokušení. Jednou pro vždy. Přiznejme si praxi o sobě... My sice nejsme lidé a zároveň bozi jako Ježíš Kristus, ale jsme lidé, o které Bůh moc a moc stojí; je s námi a chce nám pomáhat ve všem, zvláště v tom, na co nestačíme a o co ho prosíme. Pokoušení budeme i nadále, toho se nezavíme, ale kromě pokušení je v dnešním úryvku evangelia také návod, co s tím. I když nežijeme v Galileji, věřme, že i pro nás platí ono „obratte se a věřte evangeliu“.

Shrnuto, podtrženo: Kéž je dnešní první postní neděle pro nás nejenom připomenutím Zmrtvýchvstáním Páně, ale také dnem s postním zamyšlením, jak pustíme Ježíše Krista do svých nedostatků a pádů a do jaké míry má evangelium vliv na náš život.

Požehnaný první týden postní

P. Jan Kunert